

Doga

Kosuyordum hizlica, Bir ormanın icinde. icimde sakinlik, sevgi, mutluluk hisler
öfle, korku duyguları bir anda yükselip bir anda düşüyordu. Kosmaktan yorulmuşum an
sonunda suyu berrak mı berrak bir akarsuun yanındaki ağaca yaslandım. Akarsudan su ic
meje uzanacaktım birden sanki "bana yardım et!" diyen bir kuş gördüm akarsuun icinde eli
uzattım ama yakalayamadım kosmaya başladım sonunda zuttum, tekrar ağacın yanına gel
Hava kararmaya başlamıştı ki kusta üşümeye başlamıştı. Ates yaklım, kusta ısınmaya
başlamıştı, cadınımsı kurdum, kusta beraber cadra girdim v cadrin seffaf tenzesinden
ayı ve yıldızları izlemeye başladım birden uyuyakalmışım. Yağmur başlamış hayvanlar
kendini koruyacak yerler aramakta etrafında koşturuyorlardı. Sabah olmuştu ghes ışık
cadınımsı ısıtmıştı. Uyandım ve kahvaltı yapmak için yanımda getirdiğim yiyecekleri
küşümle paylaştım ve kahvaltiden sonra eşyalarını toplayıp yola koyuldum dağların
arasından dağa ile ic icce yollardan geçtim icimde birden bir sevgi duygusu kabard
sanki icimdeki kötülük ve öfle duyguları yok olmuş yerine iyilik ve sevgi duyguları
geçmişti ve hepsi dağa ile ic icce savassız ağacın kesilmediği barış dolu bir orman
ve bu ormanı icinde barındıran bir şehir ve sevgi dolu dünya icinde yaşadığı için
çok şanslıyım.

Dogayı Koruyalım, Savassız ve barış dolu bir Dünya için Mücadele
Edelim...

Efe Kemal Yıldızhan
9/F NO: 6894

- Doğanın Güzellikleri -

O gün güne çok mutlu şekilde uyurdum. Arkadaşlarımla kamp yapmaya gidecektik. Hemen uyanıp hazırlandım. Küçük bir kamp çantası hazırlayıp evden çıktım. Gideceğimiz yerin insana huzur verdiğini söylemişlerdi. Doğrusu heyecanlıyım. 2 saatin sonunda gideceğimiz yere ulaştık. Uygun bir yer bulup çadırlarımızı kurduk. Sonra hava karamodan biraz etrafı dolarmak istedik. Doğa insana gerçekten huzur veriyordu. Kur ağacın dalında ötüyordu. Su dağlardan aşağı akıyordu. O sesler insanın içine huzuru dolduruyordu. Hava yavaş yavaş kararıyordu. Kamp yerine geri döndük. Ben ve Selim etraftan sulu çirpi toplayarak ateş yaptık. Ateş geceyi aydınlatıyordu. Hepimiz etrafına toplandıktan sonra biraz sohbet muhabbet ederken saat baya geç oldu. Bir anda bir ses duyduk. Kurt sesi olmalıydı. Bu bizi biraz ürperti ciçkcası. Ama hayvanlar doğanın bir parçasıydı. Onların yaşam alanıydı burası. Selim ve Berke uyumak için çadırlarına gitti. Ben biraz daha bu güzel manzaranın tadını çıkarmak istedim. Ateşin hemen yanına uzandım. Yıldızlar gökyüzünde parlıyordu. O kadar güzel görünüyorduk ki. Onları izlerken orada uyuşa kalmışım. Ujandıgında güneş gözümün içine vuruyordu. Hemen doğruldum. Çok rahat uyumuşum. Arkadaşlarım yemek için birşeyler hazırlamıştı. Oturup birşeyler atıştırdım. Bugün burda son gışımındı. Artık dönmemiz gerekiyordu. Ama çok güzel bir gün geçirdik. Doğanın güzellikleri içimizi aydınlattı. Bu planı orada yapmaya karar verdik. Size tavsiyem sizde doğayla arada da olsa bir araya gelin.

Ağa Kızı:

Uzak çok uzak bir dağ köyünde yaşayan yağız bir delikanlı yaşarmış. Bu delikanlının ailesi yaşadıkları köyün fakir ailelerindenmiş. Delikanlı çobanlık yaparak ailesine bakmaya, ailesini geçindirmeye çalışmış. Annesi de babası da yaşlı ve hasta oldukları için çalışamıyormuş.

Delikanlı köyün kızlarının gözdesiymiş. Sadece yakınlığıyla değil yaptığı iyilikler, yardımlarda gözde biri olmasına yardımcı oluyormuş. Ama delikanlının o kızların hiçbirinde gözü yokmuş. Çünkü aklı, hayatında güneşin, ayın, yıldızların anlamı olmadığı bir zamanda karşısına çıkan sarı güneş gibi saçları bir deniz gibi masmavi gözleri olan ağanın güzel kızındaymış. Kızı ilk gördüğü anda hayat onun için daha farklı bir hâl almaya başlamış. Hayvanlar da onun için artık daha farklı anlamlar ifade ediyordu.

Ama bir sıkıntı vardı. Bu kız köy ağasının kızıydı. Delikanlının değil onunla evlenmek onunla konuşması bile bir mucizeydi ancak. Ama öyle olmadı. Bir gün dağda hayvan otlatırken kızla karşılaştı. O an delikanlının boğazı düğümlendi, bayılacakmış gibi hissetti. Kız ağanın kızıydı ama hiç burnu havada bir kız değildi. Günler böyle geçerken kız ve delikanlı hergün dağda buluşmaya başladılar. Birlikte sohbetler ediyor, espiriler yapıp gülmüşler. 1 ay sonra kız gelmemeye başladı. Çocuk her gelmediği gün endişeleniyordu. Acaba hasta mı oldu, öldü mü diye meraklanıp durdu. Günlerden bir gün köyde bir haber yayılmaya başladı. Ağa kızını evlendiriyormuş. Delikanlı bunu duyduğu an içinde sanki kocaman bir halat kopmuş gibi hissetti. Ama elinden ne geliyordu ki. Hiç.

O günden sonra delikanlının yüzü hiç gülmedi. Kız evlendi. Delikanlı işte o gün öldü. Hüzün, insanların içine düştüğü bir duyguydu ve delikanlı düşmüştü.

BİR KÖY HİKAYESİ

Bir ilkbahar sabahıydı. Okulların kapanmasına 4 hafta kalmış, yaz tatilinde gidilecek köy yolculuğunun telaşı tüm aileyi sarmıştı. Annem yavaş yavaş hazırlıklara başlamış babam ise sınırdan bineceğimiz trenin bileti almıştı. Zaman su gibi akıyordu ne ara tatile girdik hiç bir fikrim yok. Sabah oldu hemen uyanıp yola koyulduk. Yeni doğan güneşin ışığı arabanın camından yüzüme yansıyor. Güzel köyümüze kavuştuk. Dağlar, boğazlar, kuzular, oğaçlar... Derin bir iç çekim ve biraz oturup etrafta izlenmeye başladım. Burada hayvan doğanın bir parçasıydı. Su dağlardan aşağı akıyordu ve insanlar burada doğanın içinde yaşıyordu. Büyük bir sehvete her yere baktıktan sonra içeri geçtim ve biraz kestirmeye karar verdim. Bir uyanışında akşam olmuştu bile... Sofralar kuruldu. Büyük, küçük tüm aile toplandı ve güzel bir yemek yedik. Daha sonrasında ben, dayım ve kuzenlerim ava çıkmaya karar verdik. Ama öncesinde bir ateş yakmaya karar verdik. Ateş, geceyi aydınlatıyordu. Yıldızlar ise gökyüzünde parlıyordu. Aslında av bir bahaneydi. Daha çok dışarı çıkıp gezmek ve akşam karanlığında ateşin başında yıldızları izlemek çok daha güzeldi. Sonrasında eve gectik ve yorgunluktan hepimiz bir kenarda uyuyakaldık. Sabah olduğunda kuz ağaç dalından döküyordu. Onun sesiyle uyanık ve evdekiler uyanmadan onlara sürpriz bir kahvaltı hazırladık. Burada her şey çok güzeldi ama artık eve dönmemiz lazımdı. Babamın ise gitmesi gerekti. Bunun tek doğası, havası değil insanlarında çok güzeldi. Herkes biraz çok riymser kasılabı ve belliydi ki burada mutluluk insanın içinden gelen bir duyguydu. Ama her güzel şeyin bir sonu olduğu gibi bu tatilimizde sonuna geldik. Evimize döndük ancak bu iki günlük tatilimi hiç unutmuyacağım.

Elif Nur VAHOL

111F - 720

Subject :

Kamp Günlükleri

Date :...../...../.....

Ateş geceyi aydınlatıyordu. Kimse ses çıkarmıyor hatta kımıldamıyordu bile, sanırım herkesin kendini dinlemesi düşünmesi lazımdı. Gecein soğukunda yüzümü hafif hafif yakan ateşin ritimli bir şekilde çatırdayan odunların sesi kaplamıştı. Kamp alanımızı oldukça güzel seçmişti İsmail, bu konuda oldukça iyiyim diye 2 haftadır kafamızı şişirmişti. Koanla birlikte biraz yürüyüşe çıktık. Manzarası oldukça şahe olan adeta doğayla iş işe olduğumuz bir yer bulduk karşı dağlardan su aşağı doğru akıyordu hemen eşyalarımızı yerleştirdik ve 4'ümüz birden keşife çıktık. Kuşlar ağacın dalında ötüyordu, tıpkı şarkı söyler gibiydiler. Her adımımız bizi daha da şaşırtıyordu. Eşin hayvanlara oldukça ilgiliydi, bu yüzden sanırım burayı en çok sevdi çünkü Hayvanlar doğanın bir parçasıydı ve onları doğal ortamlarında görmek gerçekten muhteşemdi. Hava kararmaya başladı kamp alanına geri döndük. Güneke yemeklerini yedikten sonra ateş başına toplandık. Herkes oldukça mutlu görünüyordu işlerinden gelen o yoğun duyguyu bastıramıyca gibiydiler. Nede olsa mutluluk, insanın işinden gelen bir duyguydu. Güzel bir sohbetin ardından sessizleşmeye doğanın sesini dinlemeye karar verdik. Çimenlerin üzerine uranıp gökyüzünde parıldayan yıldızları izliyorduk, büyük bir sessizlik ve odak içinde geçirdiğim en güzel günlerden biriydi sanırım. Sevdiklerimle birlikte her zaman yan yana olmayı diledim o gece...

Eylül Dere

44/F

Dîvânü Lugâti't - Türk Ve Türkçemîa

Dîvânü Lugâti't - Türk, Kaşgarlı Mahmud tarafından 11-yüzyılda yazılmış bir sözlüktür. Bu sözlük Türkçenin ilk sözlüğü olma özelliği taşımaktadır. Dîvânü Lugâti't - Türk, Türk dilinin zenginliğini ve çeşitliliğini gözler önüne sermektedir.

Dîvânü Lugâti't - Türk, 7.000 kadar kelime ve deyim içermektedir. Bu kelimeler ve deyimler, Oğuz Türklerinin kullandığı Türkçeyi yansıtmaktadır. Bu da eserin ne kadar kıymetli olduğunu gösterir.

Dîvânü Lugâti't - Türk, Türkçenin alfabesini, gramerini ve söz varlığını incelemiştir. Bu incelemeler, Türkçenin bilimsel bir şekilde araştırılmasına ve öğretilmesine katkı sağlamıştır. Eser, Türklerin yaşamış tarzı, gelenekleri, inanışları ve tarihi hakkında bilgiler içermektedir. Bu bilgiler Türk kültürünün tanıtılmasına katkı sağlamıştır.

Bu eser, Türkçenin sadece bir dil değil, aynı zamanda bir medeniyetin ve kültürün ifadesi olduğunu gösterir. Dilin ardındaki sırları keşfetmek, Dîvânü Lugâti't - Türk'ün sayfalarında başlamakla mümkündür.

Muhammed JÖNLEMEZ

9-A 6992

Gök gençken yiğit olmuştü. Arkadaşı ile bir sohbetlerinde nasıl yiğit olduğunu konuşuyordu. Bu arada yiğit demek her şeyin genci demektir Arkadaşına;

—Bu yiğitlik tse çok zor oldu.

—Nasıl yani?

—Bu tse çok gaba vermek, hayati adamak lazım. Arileri bile görmeden yaşayabılırsin. Ve ayrıca çok mert olman, cesur olman, korkak olmaman da lazım.

Yiğit'in bu tanımına karşık, yanıt olarak;

—Evet, gerçekten de zormuş yiğit olmak.

Bu arada yanıt bir yeni yanıt demek yani karşılık demektir

Bu yiğit arkadaşına başından geçen bir savaşı anlatmış.

Düşmanlar bir gün Anadolu'ya ayak basarken bu yiğit cesurca bir düşman askerinin karşısına çıkmış

ve o askeri öldürmüştür. Bu asker de öyle böyle biri değil çok önemli bir askermiş. Bu askerin öl-

duğünü duyan düşmanlar:

—Bu önemli kişimizi öldürmüşse çok güslü biri olmalı, demişlerdir

Ve düşmanlar Anadolu'dan çekilmişlerdir. Bu savaş

Anadolu halkı kazanmıştır. Ve böylece yiğitlerin nasıl güslü olduğu anlaşılmıştır...

Yasutu: Karşılık, bedel
Yasığ: Yassı ve uzun
Yığağ: Ağaç parçası
Yığit:
Yasut: Gırtlı nesne

Bir zaman evvel devletlerin yaşadığı cinlerin aşık ettiği zamanlarda bir yasut vermiş. Krallar, büyüceler bu yasutu arar bulana büyük hazineler vericelerini söylerlermiş. Bir vadi içinde küçük bir delik varmış. Bu kende bir çocuk varmış ve babası hasta ve eve bakamaz haldeymiş. Çocuk da babasına bakmak için iyileştirmek için şifa ararmış. Ar gitmiş ve

Zeynep Özdeş 10-F 313

Gök eskî zamanlarda delikanlı ve yığit bir genç vardı. Bu genç çok cesaretli, çok dürüst ve herkesin yardımına koşan biriydi. Bu delikanlı gençin askerlik çağı gelip hatto geçmişti. Bu genç eşyalarını toplayıp eşi ve ailesiyle vedalaşip askere gitti. Fakat gittiği zamanlarda maalesef ülkesi bir savaş içindeydi. Ailesi bundan dolayı yatamaz oldu. Ya oğullarının başına bir şey gelirse ya şehit düşerse diye endişeleri vardı. Gerçekten de korktukları başlarına geldi. Oğlu askerde vatani uğruna yığitçe savaşırken şehit düştü. Ailesi bunu duyunca hıçkırıklara boğuldu. Fakat babası bu duruma çok üzülmedi. Çünkü oğlu vatani uğruna can vermişti. Hep ailesi bu duruma üzülse de hep oğullarıyla gurur duydular.

"Özge Ay 10-f
340

Yanıt: Karşılık, bedel, uyar.

İnsanlar kendilerine ait olmayan şeyleri sahiplenmeyi, onun kendisi-
ninmiş gibi davranmayı çok seviyor. Mertte bu insanlardan biriydi.
kendisine ait olmayan eşyaları insanlardan izin almadan alıp kullanı-
yordu. Arkadaşlarının kalemini izin almadan alır kullanır ya o kalem
kendisinde kalırdı. ya da işi bittiğinde kalemı alır atardı ama
seçenekleri arasında geri vermek geri verirken özür dilemeyi hiç
düşünmezdi. Bir markete gittiğinde yakalanmadan hakkı olmayan
şeyleri alır parasını vermezdi. Bunu artık hayatında alışkanlık haline
getirmişti. Öyleki artık istemese bile farkından olmadan kendisine ait
olmayan eşyaları alır olmuştur. Bunu artık kendisi normal bir şey
olarak görüyor, böyle yaptıkça mutlu oluyordu. İnsanların hakkına
girmek onun ağına gitmiyor kendisine ait olmayan şeyleri alırken
vicdanı sızlamıyordu. Bir gün Mert'in evinde yangın çıktı. Yangın
öyle gördü ki itfaiye gelene kadar evden kaçıp kıl olmuştur.
Mert evinin yanmasına eviyle giden eşyalara. Üstörten komşulardan
biri Mert'in yanına gelir. ve mertle bu yangının insanlardan aldığı
yani aslında kaldığı şeylerin yanıtıyla yani bedeliyle yandığını
söyler Mert işte o zaman anlar yaptığı hatayı.

Subject :

Date :...../...../.....

KUTUP YILDIZI

Yıldızların gökyüzünde parladığı bir gecede dağcı yolunu kaybetmişti. Ates geceyi aydınlatıyordu. Dağcı çaresizce ne yapacağını düşünüyordu. Yattığı yerden gökyüzünü izlerken parlak bir yıldız farketti. O kutup yıldızıydı. Öyle bir ışığı vardı ki ışık karanlıktan sıyrılıp çıkıyordu. Karar vermişti onu takip edecekti. Yattığı yerden kalkmıştı ve takibe koyulmuştu. Gök yorgundu ama yine de vazgeçmiyordu çünkü onu ayakta tutan bir duygu vardı : Umut. Geceyi zorluklarla atlattı ve artık araba sesleri duymaya başlamıştı bu da doğru yolda olduğunu belirtiyordu. Ancak kutup yıldızı hava aydınlandığında gittiği için artık sesleri takip etmek zorundaydı. Karar vermişti biraz dinlenip yoluna devam edecekti. Kuşlar ağacın dallarında ötüşürken huzurlu bir uykuya daldı. Bir süre sonra uyandı ve hemen yola koyuldu. Sesleri takip ediyordu ve gittikçe araba seslerine yaklaştığını hissediyordu. Mutluluk duygusundan başka hiç duygu hissedemiyordu. Sonunda yola çıkmayı başardı ve yoldan geçen ilk arabayı durdurup durumu anlattı. Şoför bunu duyunca hemen dağcıyı yanına almıştı ve ardından bu hayatta iyi insanlar da ölmemiş diyor. Çok mutluydu. Bol sohbetle geçen yolculuğun ardından nihayet evine, çocuklarına, eşine kavuşmuştu. Böylece macerası sona ermişti.

Aşk ve Yaşamayacaklar

Aşk nedir diye sordum

Bilemediğimde ki o hissi

Hüzün müydü sevgimiydi yoksa anlık bir heyecan mı?

Bilemezdim kalbimin işi olduğunu

Belki asla bilemeyecekti

Gece yıldızları izlerken kurduğum hayalleri

Dilek tutmak için gecece kadar beklediğimi

Belki asla bilemeyecekti

Bir savaşta bizimki mi

Barışı sağlanmayacak bir savaş

Benim ona olan bağlılığım

Onun savaşında ki kahkanıydı

Bahar Özdemir

9-F

9637